

IV. Заключение. (*)

Тъй, происхождението на Славенитѣ є единъ отъ най-важнитѣ исторически въпросы. Ето сѫществуващиѣ двѣ системи или, подобрѣ, двѣ предположенія (ипотезы), които съ време и днесъ ёщѣ иматъ своите партизаны между ученикы.

Споредъ *Байера*, *Мюллера*, *Сюхма* и сичкытѣ онѣзи, които сѫписали отъ 1750—70, Славенитѣ сѫдошли въ Европа отъ Азія въ едно почти време съ Сарматитѣ (около Р. Х.), които най-напредъ сѫзаселили въ днешна Руссия, по сичкото пространство между р. Донъ, Днѣпръ, Днѣстръ и Висла. Сетиѣ Сарматитѣ са съединили съ Венедитѣ или Вендитѣ, а въ IV-то и V-то столѣтія сарматското име вече исчезнало; тѣ са замѣнило съ името на Славенитѣ.

Другата ипотеза има за основание идеята: че сичкытъ славенски народы сѫ родомъ европейцѣ, сир. туземци въ тъзи частъ на земята, или че сѫ са заселили тукъ въ първата зора на Исторіята, сир. 2 и 3000 години преди Р. Х. Туй мнѣніе поддържатъ *Долчи*, *Гаттереръ*, *Шлецеръ* и много други. — Долчи има Славенитѣ дошли (т. е. преселени) отъ Иллирия; Гаттереръ — отъ Дакія, а Шлецеръ отъ земята на Вендытѣ, които са имали за древнитѣ жители на Пруссия.

Но ето какъ Малтебръонъ съединява сичкытъ данни на исторіята върху този предметъ.

(*) Въ преподаваньето на Исторіята, учителите не трѣба да задължаватъ ученикы си съ изучванье на цѣло въожданье открай, но по-силнитѣ отъ тѣхъ могатъ да начинятъ уроците си по отечествената Исторія тукъ отъ заключението на Въожданьето.